

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз Пр 3/2025
25.03.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Милене Рашић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 55. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва ПТЗ бр. 93/25 од 11.03.2025. године, поднетом против правноснажних одлука - пресуде Прекршајног суда у Бачкој Паланци 2Пр.бр. 980/22 од 08.04.2024. године и решења Прекршајног апелационог суда, Одељење у Новом Саду Ш-304Прж.бр. 15327/24 од 22.10.2024. године, у седници већа одржаној дана 25.03.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва ПТЗ бр. 93/25 од 11.03.2025. године, поднет против правноснажних одлука - пресуде Прекршајног суда у Бачкој Паланци 2Пр.бр. 980/22 од 08.04.2024. године и решења Прекршајног апелационог суда, Одељење у Новом Саду Ш-304Прж.бр. 15327/24 од 22.10.2024. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Прекршајног суда у Бачкој Паланци 2Пр.бр. 980/22 од 08.04.2024. године окривљени АА оглашен је одговорним због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 55. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и осуђен на новчану казну у износу од 30.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учини о извршењу исте биће одлучено посебним решењем сходно члану 314. и 315. Закона о прекршајима. Окривљеном је изречено и 8 казних поена и мера забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије и одлучено је о трошковима прекршајног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Правноснажним решењем Прекршајног апелационог суда, Одељење у Новом Саду Ш-304Прж.бр. 15327/24 од 22.10.2024. године одбачена је као неблагоприятна жалба браниоца окривљеног.

Против наведених правноснажних одлука јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва поднео је захтев за заштиту законитости, због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 259. став 4. у вези става 1. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости као основан и преиначи пресуду Прекршајног суда у Бачкој Паланци 2Пр.бр. 980/22 од 08.04.2024. године и прекршајни поступак против окривљеног АА за прекршај из члана 331. став 1. тачка 55. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, обустави сходно члану 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима, услед наступања застарелости вођења прекршајног поступка и одлучи да трошкови поступка падну на терет буџетских средстава суда.

Врховни суд је одржао седницу већа, о којој је у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима обавестио Врховног јавног тужиоца, који седници није присуствовао, на којој је размотрио списе предмета са правноснажним одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва ПТЗ бр. 93/25 од 11.03.2025. године је неоснован.

Јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва у поднетом захтеву наводи да је првостепени прекршајни суд учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка у смислу члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 259. став 4. у вези става 1. Закона о прекршајима, јер није на правилан начин утврдио рок за жалбу, с обзиром да је жалба достављена окривљеном, а новоангажовани бранилац није тражио достављање пресуде и жалбу изјавио у жалбеном року окривљеног, на који начин је повредио право одбране окривљеног, што је утицало на доношење законите и правилне пресуде, док је другостепени суд учинио исту повреду закона када је жалбу другог браниоца одбацио као неблагоприятну, рачунајући другом браниоцу рок за жалбу од дана када је пресуду примио први бранилац коме је пуномоћје опозвано.

Чланом 161. став 1. Закона о прекршајима, прописано је да, ако окривљени има браниоца, све одлуке од чијег достављања тече рок за жалбу – доставиће се само браниоцу, а ако их има више, само једном од њих, и тиме се достављање окривљеном сматра извршеним.

Према члану 259. став 1. Закона о прекршајима, жалбу могу изјавити окривљени, бранилац и подносилац захтева, а ставом 4. истог члана прописано је да рок за жалбу тече од дана када је окривљеном достављен препис пресуде, а ако окривљени има браниоца, од дана када је њему достављен препис пресуде.

Из списка предмета произлази да је пресуду Прекршајног суда у Бачкој Паланци 2Пр.бр. 980/22 од 08.04.2024. године бранилац окривљеног АА - адвокат Угљеша Жарковић примио дана 10.05.2024. године када му је иста уручена од стране Полицијске станице у Бачкој Паланци. Даље из списка предмета произлази да је бранилац окривљеног – адвокат Угљеша Жарковић дана 20.05.2024. године поднеском обавестио Прекршајни суд у Бачкој Паланци да му је дана 13.05.2024. године путем телефона од стране окривљеног опозвана пуномоћ за одбрану у овом предмету, у ком поднеску је стављен и захтев да се окривљеном достави првостепена пресуда, након чега је окривљеном та пресуда и достављена дана 21.05.2024. године, а потом је окривљени дана 27.05.2024. године опуномоћио друге адвокате и то адвоката Драгана Чолића и адвоката Томислава Ковачевића који су поднеском од 28.05.2024. године известили суд о ангажовању од стране окривљеног, приложили пуномоћје и препорученом пошиљком од 28.05.2024. године доставили првостепеном прекршајном суду жалбу на пресуду Прекршајног суда у Бачкој Паланци 2Пр.бр. 980/22 од 08.04.2024. године.

Одлучујући о поднетој жалби браниоца окривљеног АА – адвоката Драгана Чолића, другостепени суд - Прекршајни апелациони суд, Одељење у Новом Саду исту је одбацио као неблаговремену решењем III-304Прж.бр. 15327/24 од 22.10.2024. године.

Имајући у виду стање у списима предмета прекршајног суда, цитиране законске прописе, Врховни суд налази да су неосновани наводи захтева за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва.

Из цитираних законских одредби јасно произлази да окривљеном који има браниоца, рок за жалбу тече од дана када је браниоцу достављен препис пресуде, што је у конкретном случају дана 10.05.2024. године (доставница под редним бројем Б/28 из првостепених списка), а који је у тренутку пријема преписа пресуде имао пуномоћје за заступање окривљеног, те је достављањем првостепене пресуде том браниоцу достављање извршено у складу са чланом 161. став 1. Закона о прекршајима, којом одредбом је прописано да ако окривљени има браниоца, све одлуке од чијег достављања тече рок за жалбу доставиће се само браниоцу, а ако их има више, само једном од њих и тиме се достављање окривљеном сматра извршеним.

Имајући у виду наведено, а како је бранилац окривљеног адвокат Угљеша Жарковић, адвокат из ... примио првостепену пресуду дана 10.05.2024. године као опуномоћени бранилац у време предузимања те процесне радње – достављања од стране првостепеног суда и како се у смислу члана 161. став 1. Закона о прекршајима достављање окривљеном сматра извршеним на начин што је првостепена пресуда достављена његовом браниоцу, а жалба новог браниоца окривљеног – адвоката Драгана Чолића на првостепену пресуду је изјављена 28.05.2024. године, дакле протеком рока од 8 дана од дана пријема првостепене пресуде од стране адвоката Угљеше Жарковића, односно окривљеног (члан 161. став 1. Закона о прекршајима) то је правилан став изнет у решењу Прекршајног апелационог суда, Одељење у Новом Саду III-304Прж.бр. 15327/24 од 22.10.2024. године

када је тај суд нашао да је жалба браниоца окривљеног– адвоката Драгана Чолића неблаговремена.

Сходно изнетом, околност што је окривљеном, на захтев претходног браниоца - адвоката Угљеше Жарковића, уручен препис првостепене пресуде није од утицаја на доношење другачије одлуке, јер је достављање првостепене пресуде окривљеном већ извршено даном достављања исте његовом тадашњем браниоцу, и то управо адвокату Угљеши Жарковићу. По оцени Врховног суда, другостепени суд у побијаном решењу тиме што је жалбу новог браниоца окривљеног одбацио као неблаговремену није учинио повреду закона на штету окривљеног.

Имајући у виду да у конкретном случају није било разлога за преиначење правноснажне пресуде, то код чињенице да је првостепена пресуда донета пре наступања апсолутне застарелости прекршајног гоњења окривљеног, Врховни суд о том наводу захтева јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва није одлучивао.

Уједно Врховни суд указује да је имао у виду одлуке Врховног касационог суда на које се јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва позива у поднетом захтеву, али је нашао да исте нису од утицаја у овом поступку, јер се не ради о истој кривичнопроцесној ситуацији, обзиром да је у тим предметима окривљени први пут анжовао браниоца тек у жалбеном поступку.

С обзиром на све наведено, Врховни суд је на основу одредбе члана 287. став 3. Закона о прекршајима одбио захтев за заштиту законитости јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва као неоснован и одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.**

**Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**